

имате едно разположение, нали? Мислите че сте много търпѣливъ човѣкъ. Вземете една малка игла и на най-деликатното мѣсто, забийте тази игла. Тя ще произведе една малка болка и веднага ще се промѣните, ще се промѣни състоянието ви. Въ този моментъ, ако вие владѣете себе си, тази игла не трѣбва да произведе нищо, да не се измѣни вашето състояние. Значи, тия състояния сж свързани съ прѣдметитѣ на земята, които постоянно се мѣнятъ. Да кажемъ, имате вие една брожка или имате единъ скъпоцѣненъ камъкъ, вие обиквате този камъкъ, но единъ день, другъ обикне вашия камъкъ, задига го, измѣни се състоянието ви. Имате книга, която обичате, нѣкой великъ поетъ я е написалъ, тази е цѣнна книга. Дойде нѣмой, задига я, безпокои ви това. Но прѣдположете, че вие имате туй знание складирано въ вашия мозъкъ, не може да ви се отнеме, вие сте по силенъ. Но дойде нѣкой, нанесе ви единъ ударъ, и тамъ ви наруши спокойствието, не може да отворите листата. Следователно, трѣбва да достигнемъ до положението, при което, като виждаме, че нѣкой ще нанесе ударъ на главата ни, да можемъ ние, чрѣзъ своята мисль да спремъ този ударъ, веднага да парализираме неговото дѣйствие. Ще каже нѣкой: „Дали е волята Божия да спираме нѣкого?“ Може да питате вие